

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6 SZ. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE...

SZERKE SZTÓSEGE: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ. RÉSZLETES NEM KÜLDÖNK VISSZA...

A szomszédos kormány.

Ha szép beszédekkel lehetne valamely kormányzati politika sikerét biztosítani, Taaffe-kormány fenyvesen oldhatná meg minden feladatát...

A többség nemcsak követi a kormányt, de néha vonja is maga után.

Ily módon lehet a Taaffe-kormány elöl még sok évig, lehet, hogy többsége sem bomlik föl, de bizonyos, hogy programjának megvalósítását a nemzetiségi ellentétek kiegyenlítését, a közvetítő állami eszmégyözelmet soha meg sem közelíti.

A főrendiház naplójelentéséről bizottsága f. hó 20-án a nyilvános ülés előtt ült tart. Napirend: folyó évi április hóra két bíráló tag kijelölése.

A tartalékosoknál tényleges szolgálatra való bevonhatóságáról szóló törvényjavaslatról a szentpétervári Vajdai a következőképpen nyilatkozik: Ausztria-Magyarország ezzel a leplezett mozgósítás útján halad...

Hitelműveletek.

Már most oda jutott a magyar kormány pénzügyi politikájával, hogy a rendes költségvetési évi hiányt is aranyáraddal kénytelen fedezni. Hiába áll elő a kormány hivatalos sajtója azzal az érveléssel, hogy csupán azért nyulnak az aranyáraddok szaporításához...

A bankárcsoport átvette a kormánytól a teljes aranyáraddal fedezhető szükségletek megfelelő költségvetését, mint jelentik, fix árfán, mely 95 ft papír körül mozog.

Feltevére azt, hogy a jelzett árfolyam megfelel a valónak, a mi valószínű, mert a fix átvétel rendszerint 2 fittal a napi árfolyam alul szoktak eddig is kötetni és a mi igen előnyös a finanszírozó csoportra nézve, akkor az állam az újból felveendő 26 millió aranyforint tőke után, 25% aranyágyó mellett 54% kamatot fizet...

Sajnos azonban, hogy a fenti összeggel az állam folyó évi szükségletei még nincsenek fedezve.

A 26 millió aranykölcsönön túl elhelyezendő még 8 millió ft papíráradék, mint a törlesztési költségek még értékesíthetetlen része. Továbbá hátra van az a nagy összeg, a mely rendkívüli hadicélokra a delegációk által meg lesz szavazva. Ezt az összeget kormánykörökben 30 millióra teszik, hozzálívve azt a megjegyzést, hogy ezt külön kölcsön nélkül is a pénzügyi készletekkel képesek fedezni.

A folyó évben a végrehajtott és még végrehajtandó kölcsönműveletek összege tehát kerek 52 és fél millióra rug, a nélkül, hogy a delegációk által a jövő télészakában megajánlandó szükségletek fedezetlenek.

Reméljük, hogy a jövő évben, az új szeszadó jövedelmei által az állam hitel-szükséglete tetemesen lejjebb száll. Talán a törlesztési járadékon túl csak mérsékelt összeggel fog a pénzügyi szorulni. Sokkal czélszerűbbnek mutatkozik tehát a Vaskapu-szabályozás elhalasztása a jövő évre, mint olyanra, a melyben a magyar állam azonkívül nagyobb hiteligenyekkel nem fog fellépni.

Hadd jusson valami a következő esztendőnek is.

VIDEK.

Lugos egy évvel ezelőtt elhatározta nagyközönségéből rendezett tanácsú városává való átalakulását. A meggyűlölt határozatból most kellett volna a községi képviselőtestületnek az átalakulásra vonatkozólag szabályrendeletet alkotni.

KÜLFÖLD.

Boulanger, a választási hadjáratban győztes ex-tábornok, ma volt először megjelenésében abban a képviselőházban, a melyet feloszlattak. A pártfelei fontos nyilatkozatot helyeztek részéről kiállításra, nem kevesebbet, mint az alkotmány-revizóra vonatkozó indítvány megtagadása és indoklását.

Budapest, április 19.

Az országgyűlési függetlenségi és negyvennyolc-csapóiré Irányú Dániel elnöklése alatt tartott mai értekezleten a halasztásról szóló törvényjavaslat tárgyalás és fogadása el a halasztási jogról szóló I. fejezet kiegészítéséről a napirendi igazságügyi bizottsághoz kér visszautasítást, oly értelemben való átdolgozás végett, hogy a halasztást jog tulajdonosa nem a donáció, hanem a part tulajdonjog alapján, azonban ha e kirendelt jog tulajdonjoga a part tulajdonjoggal nem esik össze, ez esetben a part tulajdonos ezen adományozott halasztási jogot kártalanítás útján kifizetheti. — A felszólalás Hölty Pál s ennek akadályoztatása esetén Eötvös Károly bizált meg.

A főrendiház igazoló bizottsága f. évi április hó 20-án d. e. 11 órakor ülést tart. Tárgy: A főrendi jegyzék kiigazítása.

Tanu: Igen, kis falban. Kézváltó: Rendelt a vádolt hort is, mikor ön a levelet elhozta? Tanu: Odanyújtottam uraságának a borlapot s ő azt mondta: «Pezsgőt!» Kérdeztem, hogy mivel margaró legyen és ő azt felelte: «A legjobbnak.» Kézváltó: Ön hat hozott a legjobbnak? Tanu: Igenis. Kézváltó: Azaz a legdrágábbból? Tanu: Természetesen. Kézváltó: Vette észre valami szokatlant, mikor a hort elhozta? Tanu: Igen, még pedig azt, hogy az ur és a hölgy nem ettek a leveleket, mint más vendég szokta — de csak hozzá sem nyultak. Kézváltó: Ki sem szedték a tányérjokba? Tanu: Nem, egy kandeltyem s. Leves egy volt ott, a mint hoztam — értetlenül. Kézváltó: Hát mivel voltak elfoglalva, ha nem ettek? Tanu: Élénk társalgást folytattak. Kézváltó: Nagyon élénket? Tanu: Rendkívül élénket. Kézváltó: Halkan beszélgettek? Tanu: Egészen halkan. Kézváltó: Megérthetett ön valamit a beszélgetésközl? Tanu: Egy szót sem. Kézváltó: Nem tett megjegyzést arra, hogy a levelezés hozzá sem nyultak? Tanu: De igen. Azt mondtam: «Urasága nem találja jónak a levelet?» Kézváltó: És ő mit felelt? Tanu: Azt felelte: «Oh igen; nagyon jó» s azzal hanyagult tola fére a tálat. Kézváltó: Jelezve, hogy többet nem kíván be-el? Tanu: En legalább így értettem s kivittem a levelet. Kézváltó: A vádolt nem szólt el ellen? Tanu: Egy szót sem. Kézváltó: Hát a hölgy? Nem találta különönség? Tanu: Nem. Nem szólt és meglepetnek sem látszott. Kézváltó: Ez a felelet arra a további kérdésre készlet, ha vajon a hölgy fiatal volt-e vagy idős? Tanu: Nem tudom. Kézváltó: Hiszen az imént azt mondta, hogy nem látszott meglepetnek. Tanu: Úgy értem, hogy nem vettem rajta észre a meglepés jelet. Föl nem pillantott, sőt el is volt fátyolozva az arca. Kézváltó: A köpenyét levelette? Tanu: Nem. Kézváltó: Magán tartotta, a mig csak ott volt? Tanu: Igen, az egész idő alatt. Kézváltó: Ön tehát különönség találta, hogy a vendégek egy kanál levelet sem ettek s hogy a vádolt arra a kérdésre, ha vajon nem találja-e jónak a levelet, azt felelte: «Oh igen, nagyon jó»? Tanu: No természetesen. Elég különös is volt. Kézváltó: Töltött a vádolt a pezsgőből?

A VÖRÖS KILENCZES.

Irta: B. L. FARJEON. ELSŐ RÉSZ. A Leyton-ügy tárgyalása. Vádolt: Mikor a hölgy és én, mint ön mondja, beülünk a kocsiába és én odaszóltam: «Haza!» — önnek feltűnt, hogy a hangom rekedt és mozdulatlan bizonytalanok voltak? Tanu: Mindenesetre, sir. Vádolt: Nem jutott akkor észbe, vagy talán most nem jut-e észbe, hogy az a hang, a melyen az a szó mondva volt, egyáltalában nem is az én hangom? Tanu: Nem, sir. Vádolt: Tehát bizonyos ön abban, hogy az én hangom volt? Tanu: Igen, sir. Vádolt: S rajtam volt a felső-kabátom? Tanu: Igenis, sir. Vádolt: Hazahajtott, látta, hogy a kulccsal kinyitottam az ajtót s a hölgygel együtt bementem a házába? Tanu: Igenis, sir. Vádolt: S folyvást rajtam volt az a kabát? Tanu: Rajta. Vádolt: Feleje fordítottam önnek az arcomat? Tanu: Nem, sir. Vádolt: Ha feleje fordítottam volna, meg tudta volna különböztetni vonasimat a sötétben? Tanu: Bajosan, sir. Vádolt: Egyebet nem tud? Tanu: Nem, sir. Vádolt: Nem akarom sérteni a kérdéssel, ön hiszges eszlend volt, a ki ellen semmi kifogásom sem lehetett, de egészen bizonyos-e abban, hogy az a utolsó eszményéről szóló vallomása megfelelnek az igazságnak? Tanu: (ki nagyon megindultnak látszik): Bizonyos vagyok benne, sir. Vádolt: Akkor nincs több kérdezni valóm, Mouchoune. Tanu: Köszönöm, sir. Kézváltó: (a tanúhoz): Ön szorosán tartja magát a méréslelti egyesület szabályaihoz? Tanu: Igenis, sir. Kézváltó: Ivott-e a napot sőt vagy szeszest italt? Tanu: Nem ittam, sir. Esztendő óta sem volt a szeszem egy csöpp szeszest itál sem. Kézváltó: Mivel a vádolt alakja olyan ismerős ön előtt és a szeme is olyan élés, hogy sötétben is ráismerhetet, valószínű-e hát, hogy akkor egy más-sal tévesztette volna össze? Tanu (habozva): Nem tartom valószínűnek, sir. Kézváltó: Talán aig is lehetségesnek? Tanu: Igenis, sir, aig is lehetségesnek. III. Wolfstein Adolf pincér tanuskódása. A most előszóltott tanu Wolfstein Adolf volt, Pincér a Prévost-fele vendéglőben.

A GYÁM.

— FRANCIA REGÉNY. — MÁSODIK RÉSZ. A szörnyeteg. — Uram, — kiáltott föl a szegény Quinsac, ki egy pillanat alatt összeomlott látva anyai aljasság árán megvásárolt reményeit. — Uram én azonnal fejleltem ön. — Vajon kinek? a rendőr-parancsnoknak-e, vagy a közjárasság elnökének? — Mind a kettőnek. — Legyen, menjem uram, és én azonnal az illetékes kezébe helyezem a levelet, ki majd tudni fogjaik kötelezőség teljesítését. Berta részkeve, lesújtva tekintett majd Páira, majd Jakabra. — Akkor ide fogja nekem adni rögtön azt a levelet, — kiáltá Quinsac oly ember vadságával, ki meg a büntöl sem riad vissza, — mert az az én tulajdonom, az én örökösömre birta azt Simonet asszony. — Igen, hogy ez asszonynak megfizetésére szolgáljon azon napon, melyen gonosz hajlama arra ösztönöznék, hogy névőrtől ildozze. — Az a levél az enyim és önnek vissza kell azt adnia. — De, — folytatta Pál, — attól a pillanattól fogva, melyben ön Rousseau büntetésével lett, méltatlanná tette magát a bizalomra és ez a levél többé önt nem illeti. Quinsac magánkivül volt, nem volt már Berta-nak arra szüksége, hogy az örüllőség ő fokozza dühét. Chantenaynak azonban nem volt szabad magával vinni a levelet, egy pillantással felbátorította tehát a szerencsétlen Jakabot és így szólt hozzá: — Igaza van ez urak ön méltatlanná valnek becsületesre, ha őt a nélkül hagyja távozni, hogy visszaadja a levelet. Quinsac utolsó felbátorításában a szalon ajtajához futott, becsukta azt, és a kulcsot zsebebe dugta, aztán összeszorított ököllel rontott Pálnak, retentemes elhatározással hangján kiáltva: — A levelem! Berta fenyegető szemekkel ment Chantenayhoz. Pálnak talán több oka volt fölté, az asszonytól, mint a fertől az őt fenyegető veszdtyt illetőleg, mert az képes volt őt meggyilkolni és aztan Jakabra fogni a bünietet. Chantenay tehát védelmi állásba helyezte magát. — Quinsac ur, — mondta, — ne tréfáljon. Nagyon sajnálom, ha be kellene bizonyítani önnek, hogy a tornászalban, vagy a birkózásban erősebb vagyok. Gyorsan, nyissa ki ezt az ajtót. — A levelem! — kiáltá Jakab kivőrsődve, vagyis jobban mondva illesztlenül a haragból. — Arról felelek, hogy azt a levelet meg nem kapják tőlem. Mondjanak le róla és azonnal engedjenek távozni. Quinsac habozott, de Rousseau közbe vetette magát. — Ha férfi volnék, most megfojtanám önt. De hát Quinsac ur nem férfi! Pál egykori barátja, mintegy feleletül e vábra, ültelen rontott neki, és kinyitott karjával meg akarta ragadni Chantenayt. Szerencsére Pál nem volt ügyetlen. Megfogta csuklójával és eloldotta egy ügy, mint érkezésekor az inast, és a szalon tulso végére röpté Jakabot. Berta egy újabb kétségbeesett kiáltást hallott és egészen megremült. Chantenay egy ugrással az ajtónál termett, és teljes erővel ki rugta sarkából, mert az egyik szárny egyszerre kitárult. — Viszontlátjuk egymást a külszíni uram, — kiáltá Quinsacnak. — A viszontlátásra asszonyom. Tehát ez háboru, nemde? — Ejnye! — mondta, — ez a ház valósgos gyilkos-barlang. Szerencsére nem hisz elégé a kéz. Csakis a kalopotam találtá el ön asszonyom. Egy perczel később, Pál leert az utcára, hol újra kocsiába vetette magát. Berta és Quinsac magukra maradván, egy pillanatra szótlanul néztek egymásra, de Berta vad haragja elérvén tetőpontját, nem találta alkalmas szót, melylyel szerelmest arcuzl csapja, csupán ezt az egyet: — Ostoba! Aztán vörvörös lett a dühöl. Csupán az olyan embereknek lehet fogalmuk Rousseau állapotáról, kiknek már volt alkalom lecsillapítani olyan asszonyok haragját, kik szlovca vannak ahhoz, hogy mindenki meghajoljon előttük. Minden idomosságát mellőzve, fektelen dübe trágár szidalmakba tört ki, kiabált, atközöttök, sőt még káromkodott is, azt se tudta mit beszél, s még

közeli ama veszedelmes és döntő órák egyikéhez...

Az orosz határról feltüntetést kellő tudósítást közöl legutóbbi számban a National Zeitung...

A romániai parasztlázásokról Bukarestből ápr. 17-iki leveltel a következőket írják:

Tamadásban tegnap újabb zavargások történtek, minek következtében egy század kulusarit és 80 sorkatonát küldtek a kibongók megfegyelmezésére...

A legutóbbi lázongó faluban a korcsmárosok nagy arányban a parasztlázás veszélyétől tartanak...

Radványban azzal hozták a parasztlázást, hogy az orosz császár, aki szívesen látta volna a kivégzést...

A fardövény beállítását elterjesztik a előzőtöknél, hogy az adóhívókat a lapot, akár hányra váltogatják is...

UJDONSÁGOK.

— Személyi hírek. A király mint táviratlag jelentik, a futarvonalat Payerbachba utazóit...

— Viktorián királyné utazása. Viktorián angol királyné, mint már megírtuk, előző 23-án utazik Insubruca.

— Frigyes császár halálhíre. Alig egy hét, hogy a nagy német birodalom trónjának első tulajdonosát...

— Magyar tudósok Orszoroszában. Munkácsi Bernát és Dr. Pápay Károly mint már jelezte, az akadémia...

— Az osztragi bazillika bejegyzése. Mint lapunknak írják, ismét megkezdtek az új munkálatakat...

— Nem akarja, hogy eljőjék értesíteni a párba-j eredményéről? — A kocsi előlött, — jelent az inas.

— Kosuth Lajos az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Rudolf trónörökös tegnap szemléltetésében a 3-ig gyalozezrad megrvizsgálása alkalmával...

— Unitárius Inteni társulat. Az unitáriusok budapesti egyházközössége ápr. 22-én délután 11 órakor...

— Csehslovákia politikai helyzetéről. Mint Varsóból írják, a kormányzó rendeletére a varsói-bécsi és varsói-berlini vasutakonként...

— Angylikos svéd marnókról. Megírta ma, hogy Párisban a francia-angol hadsereg 12. számú hadi tengeresvezénylője...

— A szociálisták mozgalmáról. A szociálisták mozgalmáról, mint már megírtuk, az orosz császár...

— Ezen a napon az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Kosuth Lajos az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Rudolf trónörökös tegnap szemléltetésében a 3-ig gyalozezrad megrvizsgálása alkalmával...

— Unitárius Inteni társulat. Az unitáriusok budapesti egyházközössége ápr. 22-én délután 11 órakor...

— Csehslovákia politikai helyzetéről. Mint Varsóból írják, a kormányzó rendeletére a varsói-bécsi és varsói-berlini vasutakonként...

— Angylikos svéd marnókról. Megírta ma, hogy Párisban a francia-angol hadsereg 12. számú hadi tengeresvezénylője...

— A szociálisták mozgalmáról. A szociálisták mozgalmáról, mint már megírtuk, az orosz császár...

— Ezen a napon az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Kosuth Lajos az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Rudolf trónörökös tegnap szemléltetésében a 3-ig gyalozezrad megrvizsgálása alkalmával...

— Unitárius Inteni társulat. Az unitáriusok budapesti egyházközössége ápr. 22-én délután 11 órakor...

— Csehslovákia politikai helyzetéről. Mint Varsóból írják, a kormányzó rendeletére a varsói-bécsi és varsói-berlini vasutakonként...

— Angylikos svéd marnókról. Megírta ma, hogy Párisban a francia-angol hadsereg 12. számú hadi tengeresvezénylője...

— A szociálisták mozgalmáról. A szociálisták mozgalmáról, mint már megírtuk, az orosz császár...

— Ezen a napon az erdélyi magyar közművelődési-egylet alapítója. Mint a kolozsvári lapok írják...

— Nem akarja, hogy eljőjék értesíteni a párba-j eredményéről? — A kocsi előlött, — jelent az inas.

— Úgy van, meglegyek. — Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

— Az pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus. Tegnap azt indítványozta neked...

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség. Csak azért beszélsz így, hogy minél magasabban csigázhassa fel díjazását.

— Ah! edes barátom, kétszerezze meg számláját azonnal, s azután legyen már vege. Mennyit kíván?

— Az igazán farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség.

— Ah! edes barátom, kétszerezze meg számláját azonnal, s azután legyen már vege. Mennyit kíván?

— Az igazán farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség.

— Ah! edes barátom, kétszerezze meg számláját azonnal, s azután legyen már vege. Mennyit kíván?

— Az igazán farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség.

— Ah! edes barátom, kétszerezze meg számláját azonnal, s azután legyen már vege. Mennyit kíván?

— Az igazán farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Majd megmondom akkor, hogy mit kell tennie. — Nagyon jó volt.

— Manoevrirovót-e már Chanteny körül? — Nagyon óvatos ez az ember, asszonyom.

— Jó! ör tudja, hogy mi nem szoktuk az embereket egyformán megbírni. — Lehetséges asszonyom, de mit használ az?

— Végre is, mennyire nem én azaz az urral? — Négy tesztőr rendeltem melléje, kik közül az egyik inas szerepeben a helyszínen működik.

— Éz nem farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség.

— Ah! edes barátom, kétszerezze meg számláját azonnal, s azután legyen már vege. Mennyit kíván?

— Majd megmondom akkor, hogy mit kell tennie. — Nagyon jó volt.

— Manoevrirovót-e már Chanteny körül? — Nagyon óvatos ez az ember, asszonyom.

— Jó! ör tudja, hogy mi nem szoktuk az embereket egyformán megbírni.

— Lehetséges asszonyom, de mit használ az? — Végre is, mennyire nem én azaz az urral?

— Négy tesztőr rendeltem melléje, kik közül az egyik inas szerepeben a helyszínen működik.

— Éz nem farszertő és kényes... — Áz pedig nagyon féltem már neked, — folytatta az úrnőnek, — hogy én minden parvoszbé skrupulózus.

— Oh én istenem! milyen szenvedhetlen, — Thibeaumont! hanyaditörv ismétlődik már ez a hiábavaló feleség.

— Meghíznak tőle, egyet kivéve, ki sóvány mint az agar cs ven mint Herodes, de különben mindenre képes, sőtval megbeszélhetetlen ügyes kózzak.

— Vajon, nem küldhetné el az hozzám? — Az nem szokásos.

— Oh, csupán egyszerű. Talán arthatnék neki felvilágosításokat? ... — Vagyis háttam mögött akarná foglalkoztatni.

— De az nekem mindegy. Ezt nagyon kezembem tartom. Mikor kívánják őt elengedni? — Ha szabad, úgy meg ma este.

— Hány órakor? — Kilencór.

— Jól van. Nos aztán, mit akar vele? — Éz az én dolgom.

— S az enyém is. Lássá, engedje kijelentem, hogy én tulságjé messzire megy. Egy szép napot meg majd emeng is kompromittál. Ki ellenében akarja hasznosítani az én öreg Jószémet? Jeanne kisasszony, vagy Chanteny ur ellen?

— Oh! urhoz ez in Rousseau korott. A kb deaulon helyszíne esközrend a nő, ki el Amnyra élné, magát mindegy, hogy orál elvezető, — vonatkozott ki előtt hoz.

— De... — Am igaz, O gelyt meg Hiszen tege ostoba, hogy lettem volt Jo j.

— Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

— Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

— Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

— Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

— Bertal elült a házhozjárójába vezető ajtón, ott hagya megsemmisülten a bamba Quinacot...

